

Σκέψεις

ΕΥΓΕΝΙΑ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

“Ο βοσκός δεν καταλαβαίνει το θαύμα που δημιουργεί τα αρνιά στην μήτρα της προβατίνας, ξέρει όμως ότι δεν θα συντελεστεί αν κρατήσει το κριάρι έξω από το μαντρί”

(Ken Follet-Ένας Κόσμος χωρίς τέλος)

Καλό μήνα! Θα είναι καλός ο μήνας ή χειρότερος από τον Νοέμβρη; Διανύουμε μία πολύ δύσκολη εποχή. Οι σκέψεις μας στριφογυρίζουν γύρω από τον έντονο προβληματισμό της εξέλιξης μας. Ως κοινωνία ,ως ανεξάρτητο κράτος και ως μέλος Ευρωπαϊκής Ένωσης .Αξίζει να στραγγίζουμε το μυαλό μας για το αύριο ή να αφήσουμε τα πράγματα να κυλήσουν ; Ζούμε σε μία χώρα που οι ελεγκτικοί μηχανισμοί καθοδηγούνται από τα τραπεζικά συμφέροντα. Δεν ήμασταν μόνοι, υπάρχουν και πολλές άλλες χώρες που περνάνε τα ίδια βάσανα με μας. Ούτε αυτές τα καταφέρνουν να βγούνε από την κρίση. Η είσοδος της Ιρλανδίας στην “ζητιανιά” μας επέτρεψε να απαιτήσουμε την επιμήκυνση του χρόνου αποπληρωμής. Κάτι ,που ήδη το σχεδίασαν οι κυβερνόντες και οι τελευταίοι που κερδίζουν είμαστε εμείς. Δεν είναι δώρο αλλά αναγκαστική κίνηση επειδή αδυνατούσαμε να το αποπληρώσουμε σε τόσα λίγα χρόνια. Η τρόικα ανησυχούσε ότι δεν θα πάρει τα λεφτά της. Τα επιτόκια θα μας γονατίσουν. και οι δεσμεύσεις θα μας προσθέσουν ένα άλλο το βαρίδιο στο δεξί πόδι μας .Ξέρεται αυτή η τεράστια και βαριά μπάλα που απέτρεπε τους φυλακισμένους να αποδράσουν. Καταντήσαμε κωπηλάτες σε μία γαλέρα που δεν πάει πουθενά, γυροφέρνει στην καταραμένη θάλασσα του Δ.Ν.Τ.

Καθημερινά συγκεντρώνουμε ανησυχητικά στοιχεία, περιορισμοί δικαιωμάτων και μειώσεις εισοδημάτων. Η αβεβαιότητα κρέμεται πάνω σε όλους τους τομείς της ζωής μας. Υγείας ,Εργασίας, Ασφάλειας, Παιδείας. Σε κανέναν τομέα δεν περνάει την βάση η Ελλάδα μας. Η κυβέρνηση μας δηλώνει ότι είναι ευχαριστημένη με την αποδοχή των οικονομικών μέτρων που μας έχει επιβάλει. Ο πρόεδρος Κάρολος Παπούλιας μας προτρέπει σε ομόνοια και να μην στραφούμε η μία κοινωνική ομάδα ενάντια στην άλλη. Στην ουσία να δεχτούμε τα απαραίτητα μέτρα. Ο πρωθυπουργός μαζεύει βραβεία και σε λίγο θα χρειαστεί να κτίσει ένα ντουβάρι στο σπίτι του για να τα κρεμάσει .Η κυβέρνηση κοκορεύεται ότι τολμάει να αφηφήσει τις θυσίες στις οποίες μας υποβάλλει αλλά συνεχίζει επειδή έχει την λαϊκή αποδοχή. Στην ουσία κάνει σαν την χοντρούλα που κάθεται μπροστά στο καθρέφτη en face και καμαρώνει ότι αδυνάτησε και έχει δαχτυλίδι μέση .Πιστεύει ότι είναι κούκλα αλλά δεν τολμάει να καθίσει en profil .Τότε να αναγκαστεί να αναγνωρίσει ότι μπορεί να έχει μέση λεπτή αλλά ο πισινός της δεν χωράει στον καθρέφτη. Δεν καταλαβαίνει η χοντρούλα ότι πίσω της υπάρχει ο λαός που θα της σπάσει τον καθρέφτη; Ο λαός δεν παραμυθιάζεται και θα καταστρέψει την ματαιοδοξία της.

Ο λαός, σαν έναν βοσκό που δεν ξέρει ανατομίες και φυσιολογίες, βάζει το κριάρι μέσα στο μαντρί για να έχει αρνιά .Με την αιώνια σοφία του ξέρει ότι άμα δεν θα δουλέψει δεν έχει τι να φάει .Δεν του αρέσει ότι το ΔΝΤ μπαίνει στο μαντρί του ,του βάζει το πιστόλι στο κρόταφο και του παίρνει τα αρνάκια.Δεν ξέρει τους υπόγειους υπολογισμούς της κυβέρνησης αλλά καταλαβαίνει ότι ο μόνος που πληρώνει τα σπασμένα είναι αυτός. Δεν χρειάζεται να είσαι “στοχαστής” για να καταλάβεις ότι μία χώρα που δεν παράγει τίποτα εκτός από μαγκιά, λαμογιά και χρέη δεν θα βγει εύκολα από την κρίση. Ζητάει τα αυτονόητα, δεν θέλει βραβεία, ομορφιές και λούσα αλλά αξιοπρέπεια και ποιότητα στην επιβίωση.